

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Враца, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

Членове: Васил П. Ганов
Пламен К. Кучев

при участието на секретаря Христина Т. Цекова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разгледа докладваното от Пламен К. Кучев Частно наказателно дело №
20241400200101 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 16 от ЗПИИРКОРНФС и е образувано въз основа на искане за признаване на решение № ВН-GS/03/236000088249/23 от 12.07.2023 г., влязло в сила на 01.08.2023 г., връчено на лицето на 17.07.2023 г., на несъдебен орган в решаващата държава – BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing –Република Австрия, с което на българската гражданка М. В. Е., родена на ***, с постоянен и настоящ адрес: ***, ЕГН ***** е наложена финансова санкция в общ размер на 70 евро. Финансовата санкция е наложена за това, че на 03.05.2023 г. в 03:00 часа в населено Nickelsdorf, A4, StrKm 61,950, в посока на движение Унгaria е превишила разрешената максимална скорост извън населени места с 16 км/ч, изчислена след изваждане на допустимата погрешност на измерването и при разрешена максимална скорост от 130 км/ч, представляващо административно нарушение съгласно § 20 Abs. 2 StVO; § 99 Abs. 3 lit. e Straßenverkehrsordnung – StVO 1960- австрийски Правилник за движение по пътищата (StVO)/;

Решението е придружено с Удостоверение по чл. 4 PP 2005/214/ ПБП на Съвета относно прилагане на принципа за взаимно признаване на финансови санкции.

В съдебно заседание представителят на ОП – Враца моли за решение, с което да бъде признато решението на несъдебен орган на Република Австрия, с което е наложена финансова санкция на засегнатото лице М. В. Е.. Излага, че не се изисква двойна наказуемост за извършеното административно нарушение по българското и австрийското

законодателство и че не са налице условията на чл. 35 от ЗПИИРКОРНФС за отказ да се признае решението на органа на Република Австрия.

Засегнатото лице – М. В. Е. редовно призовано, не се явява. Представява се от пълномощника К. Д. – съпруг на засегнатото лице. Същият заявява, че знае за какво се води делото, колата била карана от неговия син и че ще се плати глобата. Имали възможност да я заплатят на 15-ти. Признава санкцията и излага, че действително е извършено това нарушение.

Окръжен съд - Враца, като изслуша становищата на страните в процеса и след като се запозна с представените писмени доказателства, приема следното:

Представеното за признаване и изпълнение решение за налагане на финансова санкция е такова по чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗПИИРКОРНФС, а именно издаден от несъдебен орган и влязъл в сила акт на държава – членка на Европейския съюз за налагане на задължение за плащане на глоба за извършено административно нарушение на правилата за движение по пътищата на територията на Република Австрия.

Този акт е придружен съгласно изискванията на чл. 4 и чл. 5 ЗПИИРКОРНФС от удостоверение по образец съгласно приложение № 2 към закона и в изпълнение на чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24.02.2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции. Удостоверението е издадено и подписано от съответния компетентен орган на издаващата държава, който е удостоверил и неговото съдържание. От същото се установява, че на М. В. Е. е наложена финансова санкция в размер на 70 евро за това, че на 03.05.2023 г. в 03:00 часа в населено Nickelsdorf, A4, StrKm 61,950, в посока на движение Унгария е превишила разрешената максимална скорост извън населени места с 16 км/ч, изчислена след изваждане на допустимата погрешност на измерването и при разрешена максимална скорост от 130 км/ч, представляващо административно нарушение съгласно § 20 Abs. 2 StVO; § 99 Abs. 3 lit. e Straßenverkehrsordnung – StVO 1960- австрийски Правилник за движение по пътищата (StVO)/;

При описаните по-горе фактически констатации и на основание чл. 16, ал. 7 ЗПИИРКОРНФС във връзка с чл. 6 от Рамково решение 2005/214/ПВР, съдът приема искането за допустимо и основателно по следните съображения.

От посочения в Удостоверението адрес на обичайно пребиваване на засегнатото лице е видно, че адресът на пребиваване на българската гражданка М. В. Е., ЕГН ***** е в ***, обстоятелство, подкрепено и от изисканата справка от служба ГРАО. При това положение и съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 и чл. 31, ал. 1 ЗПИИРКОРНФС, компетентният съд, който следва да се произнесе по направеното искане, е именно Окръжен съд - Враца.

Налице са положителните предпоставки по чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗПИИРКОРНФС за уважаване на направеното искане – влязло в сила на 01.08.2023 г. решение на несъдебен орган в решаващата държава – BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing, Република

Австрия, която е държава-членка на Европейския съюз, с наложена финансова санкция, за извършено административно нарушение на територията на издаващата държава. Спазени са изискванията и на чл. 4 и 5 ЗПИИРКОРНФС, като издаващата държава – Република Австрия, е изпратила на изпълняващата – Република България, Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР, преведено на български език. Представеното Удостоверение е пълно и отговаря на решение № ВН-GS/03/236000088249/23 от 12.07.2023 г., влязло в сила на 01.08.2023 г., връчено на лицето на 17.07.2023 г., на несъдебен орган в решаващата държава – BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing, Република Австрия.

За извършеното от М. В. Е. нарушение на правилата за движение в Република Австрия, а именно, че на 03.05.2023 г. в 03:00 часа в населено Nickelsdorf, A4, StrKm 61,950, в посока на движение Унгария е превишила разрешената максимална скорост извън населени места с 16 км/ч, изчислена след изваждане на допустимата погрешност на измерването и при разрешена максимална скорост от 130 км/ч, представляващо административно нарушение съгласно § 20 Abs. 2 StVO; § 99 Abs. 3 lit. e Straßenverkehrsordnung – StVO 1960- австрийски Правилник за движение по пътищата (StVO)/, не се изисква двойна наказуемост съгласно чл. 30, ал. 2, т. 1 ЗПИИРКОРНФС.

Не е налице нито едно от алтернативно предвидените в чл. 35 ЗПИИРКОРНФС основания, при които българският съд може да откаже признаването и изпълнението на решението за налагане на финансова санкция от чужд съд. Удостоверението е по образец и както по-горе бе посочено, съдът приема, че то отговаря на изискванията за форма и съдържание /чл. 35, т. 1 от закона/. Няма данни срещу същото лице и за същото деяние в България или в друга държава, различна от издаващата или изпълняващата, да е издадено и/или изпълнено решението за налагане на финансова санкция /чл. 35, т. 2 от закона/. Решението не се отнася за деяние, подсъдно на български съд съгласно чл. 4 ЗАНН, поради което не следва да се обсъжда въпросът за евентуално изтекла давност по българското законодателство /чл. 35, т. 3 от закона/. Засегнатото лице не е с привилегия или имунитет по българското законодателство, които да правят изпълнението на решението недопустимо /чл. 35, т. 4 от закона/. Решението не се отнася за деяние, извършено изцяло или отчасти на територията на Република България или е било извършено извън територията на издаващата държава и българското законодателство не позволява предприемане на наказателно производство по отношение на такива деяния /чл. 35, т. 5 от закона/. Наложена финансова санкция не е по-малка от 70 евро /чл. 35, т. 6 от закона/ – същата е в общ размер на 70 евро с левова равностойност 136,91 лева по фиксирания курс на БНБ 1.95583 лв. за 1 евро. Решението е по отношение на физическо лице, което е административнонаказателно отговорно /чл. 35, т. 8 от закона/. Производството е било писмено и лицето е уведомено лично или чрез упълномощен представител за правото си и срока за обжалване на решението /чл. 35, т. 9 от закона/, като в удостоверението изрично е посочено, че лицето е уведомено съгласно законодателството на решаващата държава лично или чрез упълномощен представител относно правото на обжалване и сроковете за това, /чл. 35, т. 10, б. „в” от закона/, като не са нужни други доказателства за това обстоятелство.

С оглед гореизложеното и предвид приложените по делото писмени доказателства и становището на страните, съдът намира, че искането за признаване и изпълнение на решението на несъдебен орган на Република Австрия против лицето М. В. Е. от ***за наложена финансова санкция следва да бъде уважено. Левовата равностойност на финансовата санкция от 70 евро е 136,91 български лева съобразно официалния курс на БНБ към датата на постановяване на решението, чието признаване и изпълнение се иска – 12.07.2023 г., а именно 1.95583 лв. за 1 евро.

След влизане в сила на настоящото решение препис от него следва да бъде изпратен на ТД на НАП - гр. Враца, като ѝ се укаже незабавно да уведомява съда за предприетите действия по изпълнението на решението.

За признаване на решението и изпращането му на компетентния български орган за изпълнение следва да бъде уведомен компетентният орган на издаващата държава, а именно BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing, Република Австрия, а копие от уведомлението да се изпрати на Министерството на правосъдието на Република България.

При горните съображения и на основание чл. 32 вр. чл. 16, ал. 7, т. 1 ЗПИИРКОРНФС, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА и **ПРИВЕЖДА В ИЗПЪЛНЕНИЕ** решение № ВН-GS/03/236000088249/23 от 12.07.2023 г., влязло в сила на 01.08.2023 г. на несъдебен орган в решаващата държава – BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing, Република Австрия, с което на българската гражданка М. В. Е., родена на ***, с постоянен и настоящ адрес: с. ***, община Оряхово, област Враца, ***, ЕГН ***** за извършено нарушение по § 20 Abs. 2 StVO; § 99 Abs. 3 lit. e Straßenverkehrsordnung – StVO 1960- австрийски Правилник за движение по пътищата (StVO)/ е наложена **финансова санкция в общ размер на 70 евро с легова равностойност от 136,91 лева** по фиксиран курс на БНБ към датата на постановяване на решението, чието признаване и изпълнение се иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване или протестиране в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд - гр. София.

ДА СЕ ИЗПРАТИ НЕЗАБВНО препис от настоящото решение и от решение № ВН-GS/03/236000088249/23 от 12.07.2023 г., влязло в сила на 01.08.2023 г. на несъдебен орган в решаващата държава – BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing, Република Австрия на ТД на НАП – Враца за изпълнение като се укаже, че съгласно чл. 22, ал. 2 ЗПИИРКОРНФС следва незабавно да уведомят съда за предприетите действия по изпълнение на Решението.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентният орган на издаващата държава – BEZIRKSHAUPTMANNSSCHAFT Güssing, Република Австрия за признаването на

Решението за налагане на финансова санкция и изпращането му на компетентния орган за изпълнение, като уведомлението бъде в превод на езика на издаващата държава, а съгласно чл. 13, ал. 1 разноските са за сметка на Република България като изпълняваща държава.

КОПИЕ от горното уведомление да се изпрати и на Министерството на правосъдието на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____